

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Już ukazał się No 13 (49)
wesołego tygodnika
p. t.

„Czerwony Kos”

Cena numeru
10 GROSZY

Rok X / CZWARTEK, 31 MARCA 1932 ROKU. CENA NUMERU 10 GROSZY. Nr. 90

Po krwawym napadzie na kasę kolejową

Dalsze szczegóły zuchwałego napadu. Zimna krew kasjera i bohaterstwo policjanta. W kasie znajdowało się tylko 115 zł. Popłoch na dworcu
Oblawa za trzecim uczestnikiem napadu

Lódź, 31 marca

(dg) Jeszcze nie przebrzmiały echa dwóch zagadkowych zbrodni, w Łodzi i w Zgierzu, o których już szczegółowo donosiliśmy, gdy oto wczoraj w godzinach przedwieczornych władze bezpieczeństwa zaalarmowane zostały KRWA- WYM NAPADEM BANDYCKIM NA DWORCU KALISKIM.

W gmachu dworca Kaliskiego na I piętrze znajduje się urząd pocztowo-telegraficzny. W urzędzie tym przebywa również główny kasjer kolejowy, 60 letni Marcell Umiński. Wczoraj około godz. 5 po poł. przyniesiono ze stacji Karolew i z kas biletowych dworca kaliskiego łącznie około 40.000 zł.

Umiński szybko zdał kasę. Pozostało mu zaledwie 115 zł.

W kilkanaście minut później, gdy Umiński już sam znajdował się w swym pokoju, otworzył się nagle drzwi i do pokoju WYSZLI DWAJ MEZCZYŻNI PRYZWOICIE UBRANI Z REWOLWERAMI W RĘKU.

Umiński był przekonany, że są to kontrolerzy i ani mu nawet przez myśl nie przeszło, że ma do czynienia z bandytami. Zauważył wprawdzie, że trzymają rewolwery w rękach, lecz przypuszczał, że chodzi tu o jakiś „żart”.

Po chwili jednak bandyci rzucili się na niego. Wówczas dopiero kasjer zrozumiał z kim ma do czynienia i błyskawicznym ruchem NACISNAŁ DZWONEK ALARMOWY.

Wszystko stracone!..

Jeden z bandytów wydał okrzyk: — Teraz już wszystko stracone, ale ty też zginiesz!

Strzelił on do kasjera, lecz na szczęście chybił.

W międzyczasie nadbiegł z posterunku policyjnego, znajdującego się przy dworcu starszy posterunkowy Michalak. W chwili, gdy znalazł się przy drzwiach pokoju, WYSKOCZYLI Z NIEGO KASJER I JEDEN Z BANDYTÓW.

Podatek

widowiskowy

będzie dziś tematem obrad właścicieli kin

Lódź, 31 marca.

(it) Dziś rano udała się do Warszawy na ogólnokrajowy zjazd właścicieli kin delegacja zrzeszenia teatrów świetlnych województwa łódzkiego. Jak nas informują, zadaniem zjazdu będzie omówienie i zdecydowanie szeregu aktualnych spraw, między innymi obniżenie ogólnej stawki podatku widowiskowego, celem umożliwienia obniżenia cen biletów wejścia, omówienie postulatów podatkowych wogóle i zajęcie stanowiska w sprawie pobierania opłaty do biletów wejścia na rzecz Czerwonego Krzyża.

Zwłaszcza sprawa podatku widowiskowego będzie rozważana bardzo obszernie. Właściciele kin pragną bezwzględnie doprowadzić do redukcji podatku, gdyż obecne wysokie ceny biletów uniemożliwiają korzystanie z tej rozrywki szerokim rzeszom publiczności.

Starszy posterunkowy Michalak wy- ciągnął rewolwer. OPRYSZEK PORZU- CIŁ BRON I WZNIOSŁ RECE DO GO- RY. Również i kasjer podniósł ręce do góry, obawiając się, aby w zamieszaniu i do niego nie strzelano.

Bandycie natychmiast nałożono na ręce kajdanki.

Rozpaczliwa obrona

W tym samym czasie drugi sprawca napadu znajdował się w dalszym ciągu w pokoju kasjera i strzelał w kierunku poczekalni.

Starszy posterunkowy Michalak odpowiedział mu również strzałami. Jed- na z kul widocznie trafiła bandytę, gdyż PADŁ ON NA LEWY BOK TYŁEM DO DRZWI.

Drzwi pokoju kasjera zatrzasnęły się. Otworzyć je można było tylko od wewnątrz.

Policia przypuszczała, że bandyta u- daje, że jest ranny, i że, gdy do niego podejda, będzie strzelał.

Wzowano ślusarza, by otworzył drzwi.

W międzyczasie na dworzec nadje- chały liczne oddziały policji, skonsy- nowane z kilku komisariatów. Zamknę-

to wszystkie drzwi wejściowe dworca, nie wypuszczając, ani nie wpuszczając nikogo z pośród pasażerów.

Dopiero wówczas pasażerowie do- wiedzieli się o napadzie, gdyż do tej chwili w poczekalniach na parterze nie było nic wiadomo o tem co się dzieje na pierwszym piętrze.

Drzwi wreszcie zostały otwarte. Le- karz kolejowy dr. Czeszot stwierdził ZGON BANDYTÓW.

Kim są bandyci?

Okazało się, że był to Karol Kurcwald- zam. przy ul. Nowej 18/20, zatrudniony w hucie szklanej.

Drugiego ujętego żywcem bandytę, odwieziono samochodem do wydziału śledczego. Był to Władysław Mendre- cki, murarz, pracownik stacji Łódź-Fa- bryczna, zam. przy ul. Składowej 31.

Przesłuchano go szczegółowo.

Zaznaczyć należy, że obaj sprawcy napadu do ostatniej chwili pracowali. Kurcwald zarabiał 60 zł. tygodniowo zaś Mendrecki 40 zł. tygodniowo. Mendrec- ki, badany oświadczył, że ta tygodniów- ka mu nie wystarczała i dlatego wraz ze swym przyjacielem Kurcwaldem uplano- wał napad bandycki.

Mendrecki twierdził dalej, że prócz niego i Kurcwalda nikt nie był zamie- szany w całą sprawę.

Istnieją pewne podejrzenia, że był również i trzeci sprawca, który stał na czatach przed dworcem Łódź-Kaliska.

Pewien kolejarz, po napadzie, opo- wiadał, że widział przed urzędem pocztowym jakiegoś mężczyznę, przyzwolicie ubranego z teczką w ręku.

Sąd doraźny

Władze policyjne przez całą noc do- konywały poszukiwań we wszystkich dzielnicach miasta. Zbadano dokładnie meliny złodziejskie oraz inne podejrzane lokale na przedmieściach.

Wyniki oblawy trzymane są chwilo- wo w ścisłej tajemnicy. Mendrecki w dalszym ciągu jeszcze przebywa w lo- kalu wydziału śledczego, gdzie jest szczegółowo badany.

Mendrecki stanie przed sądem dora- żnym. Informują nas, że prokurator w przyspieszonym tempie przygotowuje akt oskarżenia, to też rozprawa przeciw ko groźnemu bandycie odbędzie się w najbliższym czasie.

Zwłoki Kurcwalda przewieziono do prosektorium miejskiego, gdzie ode- będzie się sekcja.

Okręt potępieńców nie będzie wpuszczony do Gdyni

Ryga, 31 marca.

Władze lotewskie zaniepokojone są wiadomością, że krążownik argentyński „Chaco”, wiozący na pokładzie 330-tu przestępców, zamierza zawinąć do jed- nego z portów lotewskich, ponieważ wła- dze polskie na wjazd do Gdyni, krążow- nikowi temu nie pozwolą.

W sprawie tej odbyło się posiedzenie Rady ministrów, na którym postanowio- no wydać zarządzenie niedopuszczające krążownika tego do portów lotewskich.

Wybuch w magazynie filmowym

Cztery osoby padły ofiarą wielkiego pożaru w Zagrzebiu

Zagrzeb, 31 marca.

Ub. nocy wybuchł z niewiadomych dotychczas przyczyn w jednej z kamie- nic śródmieścia pożar. Na drugim pię- trze w tej kamienicy, znajdowało się biuro agencji filmowej „Star”, gdzie mie- ścił się również magazyn materiałów filmowych.

Tuż po wybuchu pożaru nastąpiła straszna eksplozja, którą słyszano w ca- łem mieście. Plomienie natychmiast ob- jeły całą kamienicę, zamieszkałą przez 45 lokatorów, którzy zbudzeni przez

eksplozję ze snu, zaczęli uciekać z miesz- kań. — Ponieważ schody objęte już były ogniem, straż pożarna ratowała lokato- rów przy pomocy drabin i płócien rą- towniczych.

Wedle dotychczasowych doniesie- ni, w pożarze zginęło 4 lokatorów, zaś 25 odniosło ciężkie poparzenia. Szkoda ma- terjalna szacowana jest na 16 milionów dinarów. Był to jeden z największych pożarów, jakie w czasach ostatnich na- wiodły Zagrzeb.

Tragiczny romans teścia z synową

Syn odkrył tajemnicę i przyłapał kochliwą parę in flagranti. Skompromitowany starzec odebrał sobie życie

Lublin, 31 marca.

Od wielu lat zamieszkiwał we wsi Pisklaki pow. Białogórskiego, woj. Lu- belskiego, Walenty Król. Miał on ładne gospodarstwo i przy współpracy syna systematycznie je powiększał. Syn jego 26-letni Józef, pracowity młodzieniec, od rana do późnego wieczora uwijał się po obejściu.

Przed rokiem ożenił się z córką sa- siada, 24-letnią Heleną i zamieszkał z nią po ślubie przy ojcu.

65-letni Król, wdowiec, zapałał na- głym afektem do przystojnej synowej i począł się do niej zalecać. Młoda mężat- ka dość łaskawym okiem patrzyła na

złoty starca, chcąc w ten sposób skło- nić go do odpisania jej majątku. Król przychylnie odnosił się do namów syno- wej, stawiając jednak warunek, aby zo- stała jego kochanką. Cchiwa kobieta zgodziła się na to.

Ten stan rzeczy trwał przeszło pół roku, aż wreszcie mąż odkrył potworną rzeczywistość i postanowił postawić żonę i ojca pod prejęciem opinii całej wsi.

W ubiegłym tygodniu upewniwszy się, że żona jego i ojciec pozostali w do- mu i kontynuują swój romans, zebrał kilkunastu sąsiadów, z którymi wpadł znienacka do mieszkania. Starca z mło- dą synową zastano in flagranti.

Niezwykła historia rozniosła się szybko po całej wsi. Król mocno przy- bity opuścił nazajutrz dom, szukając schronienia u swoich krewnych w są- siedniej wsi.

Uginał się jednak coraz bardziej pod brzemieniem wstydu, gdyż i do tej wio- ski dotarły rychło słuchy o jego niefor- tunnym romansie. Starzec popadł wsku- tek tego w silną depresję duchową i po- stanowił odebrać sobie życie. W tym celu wykradł się w nocy do stodoły, gdzie zarzucił sobie pętlę na szyję. Gdy nazajutrz otworzono stodołę, zastano już zimne zwłoki starca.

Djament, który eksplodował rozerwał w strzepy nieszczęśliwego farmera.—Poszukiwacz djamentów padł ofiarą tajemniczej zbrodni

(x) Niezwykły wypadek, który przypomina zdarzenia z popularnych romanów kryminalnych, miał miejsce, jak donoszą gazety amerykańskie w Mineas Geraes, małym brazylijskim miasteczku. — Wypadek ten jest jeszcze przedmiotem dochodzenia policyjnego i nie został dotychczas wyjaśniony. W Mineas Geraes zmarł tajemniczo zamieszkały tam Anglik, William Braggson, posiadacz niewielkiego kawałka gruntu w pobliżu miasteczka.

Na posiadanych przez Braggsona gruncie, znaleziono ostatnio kilka djamentów, a między innymi djament niezwykle wprost wartości, przypominający wielkością słynny Kohinor ze skarbcza angielskiego.

Djament ten został znaleziony przed kilku dniami i tego samego jeszcze dnia znaleziono ciało Braggsona straszliwie zmasakrowane opodal domu.

Według krążących wersji, Braggson, który nie rozstawał się ze swoim znalezionym skarbem uległ wypadkowi. Niezwykły djament eksplodował, powodując śmierć Anglika. Jak przypuszczają władze policyjne, które zjechały na miejsce i specjalna komisja śledcza, jest wielce nieprawdopodobne, aby djament mógł eksplodować. Zachodzi raczej możliwość, że Braggson natknął się na poszukiwaczy djamentów, którzy posiadającym ładunkiem dynamitowym wyprawili nieszczęśliwego na tamten świat, aby zawładnąć jego świeżo znalezionym skarbem. — Tak, czy owak, niezwykle djament tajemniczo zniknął. William Braggson był bardzo ciekawą postacią, a jego życie i przygody mogłyby dać materiał do kilku nawet awanturnych powieści. Pochodził on z Leeds w Anglii, gdzie się urodził i gdzie mieszkali jego średnio zamożni rodzice. Młody William miał jednak w sobie jakąś awanturniczą żyłkę, która wzrastała w miarę czytanych z zamiłowaniem powieści kryminalnych.

Wreszcie, 16-letni chłopiec postanowił pokrysomu opuścić dom rodzinny i udać się w świat na poszukiwanie przygód. Z Leeds wyjechał młody William do Liverpoolu, gdzie zaciągnął się jako uczeń marynarski na statek towarowy, kursujący między Anglią i południową Afryką. Po odbyciu kilku podróży, William postanowił pozostać w południowej Afryce, gdzie spędził kilka lat. Imał się tam różnych zawodów i przez pewien czas pracował w kopalni djamentów. — Uciulawszy wreszcie mały kapitalik, postanowił opuścić Afrykę i wyjechać do Brazylii. W Brazylii pracował ze zmienem szczęściem na rozmaitych fermach i wreszcie postanowił kupić sobie na własność niewielki kawałek ziemi.

Uzbierawszy potrzebny kapitał, kupił grunt w pobliżu Mineas Gereas. William Braggson dowiedział się, że na posiadanych przez niego gruncie były już kiedyś robione poszukiwania drogich kamieni i znaleziono nawet kilka niewielkich okazów. Okazało się jednak, że eksploatacja się nie opłaca i poszukiwania zarzucono. Braggson dowiedział się o tem, postanowił wznowić poszukiwania na własną rękę, tembardziej, że posiadał pod tym względem bogate doświadczenie. Przyjął tedy czterech wykwalifikowanych robotników i wraz z nimi wziął się do poszukiwań.

Przez długi czas poszukiwania ich nie dawały żadnego rezultatu. Mimo, że zapas gotówki posiadanej przez uparte go poszukiwacza miał już się kończyć, Braggson nie tracił nadziei i nie przerywał poszukiwań. Wreszcie, pewnego dnia znaleziono mały djament, którego wartość nie przekraczała nawet kosztów eksploatacji.

To jednak upewniło Braggsona, że na jego terenie muszą znajdować się i większe okazy. Po pewnym czasie rzeczywiście poczęto znajdować po kilka małych djamentów. Wreszcie 14 marca znaleziono djament, który wielkością dorównywał słynnemu Kohinorowi. — Braggson postanowił uczcić dzień znalezienia tak pięknego okazu, wobec czego zwolnił swych czterech robotników z

pracy i zaprosił ich na skromną ucztę z alkoholem, do swego mieszkania. Dwóch robotników jednak, nie brało udziału w uczcie, gdyż skorzystawszy z wolnego dnia, udali się do jednego z miasteczek, gdzie mieli do załatwienia kilka prywatnych spraw.

Co zdarzyło się podczas uczty, jest obecnie przedmiotem dochodzenia policyjnego. Wiadomo tylko, że jeden z robotników, nazwiskiem Negro, udał się następnego dnia do miasteczka i zameldował policji, że Braggson został rozczłupany przez wybuch trzymanego w ręku djamentu. Na miejsce udała się natychmiast komisja sądowo-śledcza i specjalni eksperci. Zmasakrowany wybuchem trup Braggsona leżał opodal mieszkania.

Ogledziny mieszkania nie wykazały żadnych śladów wybuchu.

Ustalono, że wybuch poderwało ciało Braggsona na kilka metrów w górę i następnie krwawe szczątki spadły na ziemię.

Ponieważ jest zupełnie nieprawdopodobne, aby djament mógł spowodować wybuch, eksperci przypuszczają, że Braggson został zamordowany w celu rabunkowym przez dwóch jego robotników, którzy w niewyjaśniony sposób dokonali zbrodni za pomocą ładunku dynamitowego, używanego w kopalniach Robotnik Negro, który zameldował o wypadku, a także jego kompan, który brał udział w uczcie u Braggsona, zbiegli bez śladu.

Ładna kobieta i wyglądzie... czarownicy Przygody malarza, który szukał brzydkiej modelki

(x) Kobięca próżność jest poprostu bezgraniczna. Niema ani jednej kobiety bez względu na wiek, któraby przyznała się do tego, że jest brzydka, lub stara. Każda, nawet kobieta ułomna, znajduje w sobie coś takiego, co pozwoli jej uważać siebie, nie za ładną to przynajmniej za przystojną.

Wskutek tej próżności rodzaju żeńskiego miał pewien młody malarz francuski wiele kłopotu. Malarz nazwiskiem Cotet, którego specjalnością były płoty na rodzajowe, zajęty był właśnie pracą przed stalugami nad takim właśnie rodzajowym obrazkiem.

Obraz miał przedstawiać przekupkę warzywa. Z pośród całego stosu główek kapusty, marchwi i kartofli, wychylała się młoda wedle kompozycji malarza twarz i część postaci starej, ohydnie brzydkiej i krzywej przekupki. Postać, która miała mieć wygląd czarownicy podkreślać miał kontrast zachodzący pomiędzy świeżymi pełnymi płodami natury i przekupką. Stos kapusty, marchwi i kartofli był już wykończony i nie miał w sobie już barwy i świeżości. Cóż z tego obraz nie mógł być wykończony, ponieważ brakowało modelu do postaci przekupki.

Mimo skrzętnych poszukiwań nie udało się znaleźć nic odpowiedniego, prawdziwe zaś przekupki z hał, nawet

śledzić nie chciały o „nieprzyzwoitej” propozycji. Wreszcie przyjaciel zrozpaczonego malarza poradził mu, aby zaczął szukać modelki przez ogłoszenie w pismach. Rzeczywiście następnego dnia ukazało się w kilku pismach ogłoszenie następującej treści: „Poszukiwana modelka. Musi być bardzo brzydka, niezgrabna, stara kobieta. Wynagrodzenie przyswoje”.

Przeszedł dzień, drugi, trzeci, żadna z kobiet jakoś się nie zgłaszała. Malarz poczęł już tracić nadzieję znalezienia jakiejś brzydkiej kobiety, myśląc z rozpaczą o tem, że prawdopodobnie wszystkie stare kobiety już wyginęły.

Przyjaciel malarza poradził mu wówczas, aby podał do pism ogłoszenie, odmiennej nieco treści, i że było do przewidzenia, że na poprzednie nie zgłosi się żadna kobieta.

Następne ogłoszenie brzmiało: „Poszukiwana modelka” ładna, nie pierwszej młodości kobieta o okrągłych kształtach, adres i t. d.” Zaledwie ogłoszenie się ukazało już od rana nie zamykały się drzwi pracowni młodego malarza. Z pośród plejady „ładnych, nie pierwszej młodości kobiet” malarz wybrał garbatą starą kobietę, której wygląd przypominał średniowieczne czarownice. Próżność kobiety jest bezgraniczna.

W szponach oszustów karcianych W ciągu kilku godzin naimna dunka przegrała 5 milionów franków

(x) Bogata dunka, mieszkająca w Paryżu, pani Falk, która w swoim czasie padła ofiarą oszustów karcianych i w czasie gry straciła 5 milionów franków, teraz dopiero otrzymała zadośćuczynienie, gdyż cała szajka oszustów znalazła się pod kluczem.

Na czele pomyslowej szajki stał niejaki Albert Hopkins, Anglik, człowiek o niskiej wartości moralnej, niezmiernie jednak przystojny mężczyzna, którego uroda i wytworne obejście działały na kobiety.

Hopkins zerował przeważnie wśród bogatych cudzoziemców mieszkających w Paryżu, w klubach zwanych „piątą południem”, gdzie bogate cudzoziemki zwykły zbierać się na popołudniową herbatkę. Wytrawny bawidamek, zawierał znajomości w ten sposób, że upatrzoną ofiarę prosił do tańca i w czasie tańca potrafił tak się zachowywać, że wybranka po skończonym tańcu była zachwycona osobą i manierami cudzoziemca.

Po pewnym czasie Anglik przyznawał się do tego, że jest namiętym graczem i że odwiedza stale pewien dom gry, namawiając przytem poznane damy, aby również zakosztowały emocji, którą daje gra.

Słowa eleganckiego Anglika, który w wielu wypadkach przedstawiał się jako kapitan angielskiej marynarki, odnosiły skutek i biedna ofiara wpadała całkowi-

cie w szpony pajaka. Wspólnikami Hopkinsa byli ludzie, rekrutujący się z najniższych sfer, mimo, że Hopkins zapewniał wszystkie damy, że publiczność klubu stanowią generałowie, rosyjscy książęta i angielscy gentelmani. W rzeczywistości gościem i współnikiem Hopkinsa był były krupier, Antonio Alfonso, wydany z domu gry za nieuczciwość, miał on już poza sobą kilka lat więzienia, ponadto Damani, korsykański bandyta, który w obawie przed grożącą mu karą długoletniego więzienia, uciekł do Paryża i jeszcze jakiś korsykańczyk, który również uciekł przed wymiarem sprawiedliwości.

Pani Falk po kilku zaledwie godzinach gry przegrała 5 milionów franków. Półtora miliona otrzymała „klub” w gotówce, na resztę zaś został wystawiony czek. Pani Falk, której to wszystko wydało się podejrzanym, dała znać policji i w rezultacie cała banda znalazła się pod kluczem. Jak ustaliły dochodzenia, fałszywie posługiwali się w grze znaczone kartami, których posiadali większy zapas, ruletka zaś była specjalnie skonstruowana za pomocą sprytnie pomyślanego mechanicznego aparatu. Ofiarą klubu padło wiele bogatych cudzoziemek, podróżujących samolotem, żadna jednak w obawie przed skandalem, nie dała znać policji, tak, że do dzisiejszego dnia nie wiadomo, jak długo trwała działalność tego dobrze zakonstruowanego klubu i

Złoty drapacz ciemur Jak wyglądają światowe zapasy złota

(y) „Salomon odkrył kopalnię złota w Ofrze”. „Krezus gromadzi olbrzymie zapasy złota”, „Rzymianie zdobyli w Kartaginie obfite łupy złota” — oto jak brzmiałyby mniej więcej sensacyjne tytuły pism z epoki starożytnej, dotyczące najważniejszych wydarzeń dnia, gdyby w tych odległych czasach historycznych istniała prasa. Oryginalną tę konkluzję znajdujemy w niezmiernie interesującym i pouczającym wydawnictwie narodowego towarzystwa geograficznego Stanów Zjednoczonych, poświęconem wiecznie aktualnemu problemowi złota.

Mimo powszechnego zainteresowania tym szlachetnym metalem, większość ludzi posiada niezwykle nieskrystalizowane pojęcie o tych olbrzymich masach, na które składają się światowe rezerwy złota, o światowej produkcji złota oraz o nieustannej wymianie, jaka odbywa się między poszczególnymi krajami. Główną przyczyną tak słabej orientacji w tej dziedzinie jest niezwykle drobny miernik, mający zastosowanie do złota oraz minimalny wymiar monet złotych. Jeśli wogóle znajdują się jeszcze w obiegu.

Aby stworzyć sobie w przybliżeniu pojęcie o tych masach złota, które odgrywa tak doniosłą rolę w światowej polityce gospodarczej świata, należy wyobrazić sobie złotą monetę dolarową, reprezentującą wartość 100 milionów. Moneta taka posiadałaby 5,70 metrów średnicy, oraz około 166 ton wagi.

Nie posiadamy danych statystycznych, dotyczących produkcji złota w epoce starożytnej, a nawet z okresów znacznie późniejszych.

Istnieje natomiast zupełnie miarodajny materiał z tej dziedziny, przedstawiający produkcję złota we wszystkich częściach świata od czasu odkrycia Ameryki przez Kolumba. Gdyby cały ten zasób złota przetopić na monety, z których każda zawierałaby złotą za 100 milionów, otrzymalibyśmy 223 monety, które przedstawiałyby zasób złota całego świata, pozostałaby wówczas jedynie niewielka reszta wartości 430 milionów złotych.

Gdybyśmy odpowiednio ułożyli te potężne złote monety, kładąc jedną na drugą, utworzyłyby się wówczas jarzyny się, jak pochodnia, słup, wysokość 68 metrów o średnicy 18 i 3/4 stopy, słup ten zawierałby całe złoto, które miliony ludzi zdolali nagromadzić na przestrzeni wielu stuleci. Wartość tego drapacza ciemur wyniosłaby 22,35 miliardów dolarów.

Sensacja towarzyska Rzymu

Gdzie jest miss Rodgers?

(h) W arystokratycznych sferach Rzymu wiele plotek i rozmów wywołał następujący niezwykle wypadek.

Niedawno zamieszkała w Rzymie młodziutka, zaledwie 18 lat licząca piękna miss Rodgers, wnuczka zmarłego pośle Stanów Zjednoczonych we Włoszech i córka byłego amerykańskiego sekretarza stanu.

W tych dniach młoda Amerykanka zniknęła nagle. Według uporzeczonych pogłosek zniknięcie młodej dziewczyny wiąże się z wysoce romantyczną historią. Jak twierdzą poinformowani, uwiódł ją syn włoskiego markiza Luigi Solaneri, generalnego dyrektora Towarzystwa Marconi.

O miejscu pobytu młodych narazie nie wiadomo. Przebakują jednak o tem, że stary markiz zna tajemnicę młodych i niejako tej awanturze patronuje.

ile zdolali członkowie jego wyludzić od naiwnych niewiast.

Po sensacyjnym procesie, który odbył się niedawno, rzekomy kapitan Hopkins skazany został na 4 lata więzienia, korsykański bandyta na 2 lata, a krupier Alfons na 6 miesięcy.

Matka podrzutka po roku zgłasza się po dziecko Niezwyczajne koleje losu młodej kelnerki

(gr) Rzecz działa się przed niespełna rokiem, pod wieczór w jednym z domów przy ul. Killińskiego, koło Zarzewa Dozorca tego domu usłyszał ciche zawodzenie niemowlęcia. Płacz bardzo smutny i tliwy: dozorca poszedł za kwileniem i zaszedł na trzecie piętro.

W czystej poduszce leżało niemowlę. Było małutkie: mogło mieć najwyżej 10 dni. Do rączki dziecięcia przywiązana była karteczka. Matka pisała, że nie może zająć się swą córeczką i że oddaje ją niechrześcijańskiemu dobremu ludziom na wychowanie...

Dozorca zadzwonił do tych państwa, pod których progiem leżał podrzutek i wręczył im płaczące niemowlę. Państwo Domańscy byli bezdzietni. Ucieszyli się, że w tak niezwykły sposób powiększy się ich rodzina, zaopiekowali się małym dzieckiem i przez cały rok huczało w nim i dmuchało, jakby było ich własne.

Dotychczas w całej tej historii nie ma nic niezwykłego. Dzieją się takie przypadki bardzo często: nie piszemy nawet o nich.

Ale wczoraj — po roku prawie — zaszedł wypadek wręcz niezwykły.

Do drzwi państwa Domańskich zapukała koło południa jakaś niewiasta. Twarz, mimo swego młodego wieku miała mocno zniszczoną. Znać było, że jeszcze do niedawna nadużywała szminki i różu...

Jakież było zdumienie państwa Domańskich, gdy nieznaną kobietą, z łaską, jakając się i nie podnosząc oczu, oświadczyła, że przychodzi zobaczyć swą córeczkę... Pani Domańska, która pokochała małeństwo bardzo, podbiegła do kołyski, gotowa bronić dziecięcia. Nie chciała oddać dziewczynki za nic na świecie...

Tymczasem matka podrzutka, Aniela Wdowczakówna, ciągle nieśmiała i wylekniona, przez lzy zaczęła opowiadać o swem bardzo smutnym życiu.

Od 15 roku życia musiała zarabiać na chleb. Początkowo służyła u jednego z gospodarzy na wsi pod Łaskiem, potem dostała się już do samego Łasku, gdzie przyjęła pracę kelnerki, pomywaczki i służącej w małej jadłodajni...

Tutaj młoda i niedoświadczona dziewczyna (miała wtedy około 20 lat), poznała człowieka, który umiał przemówić do jej czystych uczuć i nierozbudzonych jeszcze zmysłów... Gdy Aniela miała 22 lata, została matką. Ojciec jej dziecka opuścił ją już przedtem, jeszcze w czasie ciąży... Przysłał kiedyś znajomego po swoje rzeczy: miał pracę w Łodzi i musiał jakoby wyjechać...

Aniela nie mogła utrzymać się w Łasku... Pojechała do Łodzi, by szukać ojca małego dziecka. Dziecko zostało na garnuszku u jej dawnych gospodarzy na wsi. Nie wychowało się: zmarło po kilku tygodniach.

Poradnik astrologiczny

URODZENI pod znakiem BARANA w dniu 31 marca, — posiadają charakter TAJEMNICZY, temperament sangwiniczny, duma, przejawia się chęć panowania i błyszczenia, przejawia u nich rozsadek nad uczuciem. Przez upór swój i pewność siebie robią częste pomyłki z powodu czego narażają się na niepowodzenia i rozczarowania. Powinni przedsiębrać rozważnie, nie ulegać wpływom otoczenia i nie uprzedzać się do życia. Z powodu chwilowych niepowodzeń, być dobrej myśli i wiary w jasniejszą przyszłość. Dzięki przesileniu złych warunków życia, zmieni się ogólnie na lepsze i będą mieć szanse dorobienia się większego majątku. Pomimo wielu nieprzyjaciół i intryg, strat poważnych nie poniosą i nie rozjeżdżą się w małżeństwie. Dalsze ich życie oczekuje szczęśliwsze i zasnają zadowolenia i zgodę w pożyciu małżeńskim i żyć będą długo.

Urodzeni pod wpływem BARANA — powinni wystrzegać się nadmiernego picia zimnych płynów, gdyż skłonni są do przeziębień gardła i kataru żołądka.

Dla rodzonego 31 marca, szczęśliwy miesiąc październik, daty dnia 4, 10, 13, 18, kolor szary z czarnym, jako amulet — talizman — ZAFIR przynosi szczęście. Należy loterwino 2 1 1 2 (14).

Poszukiwania w Łodzi były jednak płonne. A trzeba było żyć, tedy Wdowczakówna przyjęła w Łodzi pracę w jednej z piwiarni. Prowadziła życie ciche i skromne.

Słusznie jakiś, człowiek o dobrym spojrzeniu i czułych słówkach, zdobył jej serce i ciało. Mieli się rychło ożenić, tymczasem zamieszkali razem.

Po roku jej przyszły mąż umarł.

W kilka miesięcy potem przyszło na świat drugie dziecko Wdowczakówny. Straciła pracę. Gdy wyszła z kliniki była bezdomna, bez pracy i bez grosza przy duszy. I wtedy podrzuciła dziewczynkę pod drzwi państwa Domańskich.

Przez rok Wdowczakówna była dziewczyną uliczną. Nie zapomniła o swej małej córeczce, tęskniła za nią ciągle: odkładała grosz do grosza, by kiedyś wziąć dziecko do siebie. Wiedziała, że dziecku jest dobrze: czasem nawet przyglądała mu się zdaleka na ulicy.

Pani Domańska po długiej walce oddała dziewczynkę w ręce matki. Wy mówiła sobie jednak, że będzie odwiedzać swoją córkę, jak się wyrażała o małej Hanusi.

Mała Hanusia ma teraz dwie matki. Czy to nie niezwykły wypadek?... (g)

Romantyczne przygody 58-letniej praczki

Gdy kochanek ją porzucił,
oskarżyła go o kradzież

(d) 58-letnia Marianna Warkowska, praczka z zawodu, zamieszkała przy ulicy Stenkiwicza, pochowała już dwóch mężów.

Sześć miesięcy po śmierci drugiego mężonka (działo się to w ubiegłym roku) zaprzyjaźniła się z młodszym od siebie o lat kilkanaście Stefanem Kobylczakiem, bezrobotnym tkaczem.

Kobylczak w tym okresie nie miał nawet stałego miejsca zamieszkania. Wprowadził się więc chętnie do Warkowskiej która posiadała jednoizbowe, schludne mieszkanko.

MARLENE DIETRICH
OLIVE BLOOD - ANNALYN WONG - WARDEN CLAND - EUGENE PALLETTE
REZIS: JOSEF VON STERNBERG
In Paramount Style

Już wkrótce „Grand-Kino“

ZABIŁ kochankę córki, przypuszczając, że go chce okraść

(d) Do zagrody Walentego Miechowika, zamieszkałego we wsi Ludmiłowo pod Łodzią, trzykrotnie już włamywali się złodzieje.

Za pierwszym razem wieśniak ich spłoszył, dwukrotnie jednak skradziono mu z zagrody rozmaite przedmioty, posiadające dość poważną wartość.

Pewnej nocy Miechowik znów usłyszał podejrzaną szmery. Zerwał się więc natychmiast z łóżka, pochwylił siekiere i wybiegł do sieni.

W ciemnościach natkał się tam na jakiegoś mężczyznę, który widocznie pragnął dostać się do izby.

Nim nieznajomy zdążył coś powiedzieć, Miechowik zadał mu potężny cios siekiere w głowę.

Mężczyzna runął na ziemię, tracąc momentalnie przytomność. Po kilku minutach wyzionął ducha.

Miechowik zbudził wszystkich domowników i zapalił lampę. Gdy do sieni nadbiegła najstarsza jego córka, 20-letnia Helena, rzuciła się na zwłoki, wołając przeraźliwie:

— Przecież to mój znajomy! O Jezus, ojciec, co ty zrobił!

Miechowik zatrzęsł się z przerażenia.

— Więc to nie był złodziej? — wybełkotał.

Okazało się, że zabity istotnie nie był złodziejem. Pracował on u jednego z gospodarzy i nazywał się Władysław Jankowski.

Helena pozostawała z nim w zażyłych stosunkach. Zdarzało się, że odwiedzała go w jego izbie, czasami zaś on do niej przychodził w nocy.

Młodzieniec zazwyczaj zachowywał się tak cicho, że ani Miechowik, ani jego żona i pozostałe córki, nie wiedzieli o nočných wizytach.

O zabójstwie doniesiono policji. W wyniku przeprowadzonego dochodzenia Miechowika aresztowano.

Miechowik na sprawie dokładnie opisał okoliczności zabójstwa.

Twierdził przytem, że już dwukrotnie go okradziono, więc był przekonany, że i tym razem do jego zagrody dostał się jakiś opryszek.

W charakterze świadków, przesłuchano kilkanaście osób.

W rezultacie sąd wydał wyrok mocą którego Miechowik został skazany na pięć miesięcy więzienia.

Odkryli ludzie nieznane lądy,
odkryli tajemnice przyrody,
cuda stwarzali...

Ret.
J. LEJTES
odkrył plejadę nowych
talentów i stworzył
FILM NAD FILMY

„DZIKIE POLA“

który już wkrótce stanie przed sądem
publicznym na ekranie kina „LUNY“.

NORMA SHEARER
oraz Lionel Barrymore
w filmie odzn. i nagrodą p. t.
„Wolne Dusze“
już jutro premiera „CASINO“.

IWAN MOZZUCHIN jako „SIERZANT X“

Dźwiękowy Teatr Świetlny

CASINO

Dziś nieodwołalnie przez ostatni. Porz. o g. 4.30.

„NAJEZDZCY“

Świst kul, huk bomb, gra armat, grechoł karabinów maszynowych — oto muzyka potężnego arcydzieła wojennego realizacji C. W. Pabsta.

Ceny miejsc: zł. 1, 1.50 i 2. —.

LUONA

Lżis i dni nast.

„KOBIEȚA I SZPIEG“

Fascynujące epizody z niedostępnych tajników wywiadu niemiecko-rosyjskiego — w rolach głównych ulubieniec całego świata WILLI FRITSCH. Fascynująca posagowa BRYGIDA HELM. — Nadprogramy. — Początek seansów o godz. 16-ej w. pol.

DŹWIKOWE

Dziś i dni następnych.

Polski film, osnuty na tle przepięknej powieści J. Weyssenhoffa

„PUSZCZA“

Reżyseria R. Biske. Muzyka H. Wars. — Role główne kreują: cudowna śpiewaczka Opery Warszawskiej NINA GRUDZIŃSKA kusząca INA BENITA, Karewicz, Ordyc, Owerko. — Zagadnienie nagości na scenie! — Nieokleśnana miłość! Szał zmysłów! — Nadprogram: Najnowszy tygodnik „Paramount” oraz aktualności krajowe. — Aparatura „Western Electric” System bezszmerowy. — Ceny miejsc zmniejszone. Początek o godz. 4-ej, ostatni seans o 10 w., w soboty, niedziele i święta poranki od godz. 12-3 po poł. wszystkie miejsca 50 gr. i 1 zł.

1-szy Dźwiękowy Kino-Teatr w Łodzi

„SPLENDID“

NARUTOWICZA 20

Początek o godz. 4-ej.

Dziś i dni następnych. Wspaniały film dźwiękowy, ilustrujący pełne przygód i niebezpieczeństw życie marynarzy p.t.

„W każdym porcie dziewczyna“

SZCZERA I PROSTA MIŁOŚĆ — OTO TREŚĆ FILMU. — Piękno podróży i morza. — Urok niezmiennie hamowanej swobody. — W roli głównej najsympatyczniejszy z wilków morskich — król piosenki ALBERT PREJEAN.

Dudek i Bubek

Dudek i Bubek są na polowaniu. W pewnej chwili Dudek, ujrawszy zając, podnosi strzelbę i powiada:

— No, zajączku, sporządź testament!...
— On właśnie to robi i pedzi do rejentów!... — śmieje się Bubek.

Dudek i Bubek spacerują po ogrodzie. Nagle Dudek zatrzymuje się i powiada:

— Wiesz, kret... Czy wiesz, że kret zjada dziennie tyle, ile waży...
— Dobrze — odpowiada Bubek — ale skąd kret wie, ile on waży?...

Dudek siedzi w gabinecie, zajęty pracą. Nagle do gabinetu wpada służąca z krzykiem:

— Proszę pana, dom się pali!...
Dudek przygląda jej się poprzez okulary i odpowiada spokojnie:

— Niech Marysia nie krzyczy, tylko powie panu, bo ja się nie mieszam do spraw gospodarskich...

Bubek wydaje córkę za mąż. Przed ślubem przyszły zięć żąda wypłacenia posagu. Bubek liczy pieniądze i wzdycha:

— Mój Boże, tyle pieniędzy muszę płacić, żeby on spędził noc poślubną z moją córką...
Poczem Bubek zamyśla się i dodaje:

— Właściwie on z nią musi spędzić jutro noc, i pojutrze, i pojutrze, każda noc... To nie jest za dużo pieniędzy...

Dudek źle się czuje. Bubek radzi mu, aby na wszelki wypadek sporządził testament. Dudek słucha rady przyjaciela i sporządza testament treści następującej:

— Nie mam nic, winien jestem bardzo dużo. Resztę przeznaczam na błędnych.

Dudek wchodzi do sklepu z bronią.

— Proszę pana — powiada do sprzedawcy — chcę kupić paczkę nabojęw.

— Jakiego kalibru mają być kule?

Dudek zastanawia się chwilę i odpowiada:

— Ja wiem?... Niech pan da średnie, to dla całej osoby...

Dudek odwiedza Bubka. Bubek myśli sobie właśnie nogi. Dudek pyta zdziwiony:

— POCO sobie myślisz nogi?... Żenisz się?...

— Nie... Wyleżdżam...

— I masz zamiar podróżować bosy?...

Dużury aptek.

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Suko M. Kasperkiewicza (Zgierska 54), Suko J. Sitkiewicza (Kopernika 26), J. Zundelewicz (Piotrkowska 25), W. Sokolewicz i W. Szata (Przejazd 19), M. Lipca (Piotrkowska 193), A. Rychtera i B. Łobody (11 Listopada 86).

Sierwsze podmuchy wiosny...

Smutny bilans tegorocznej zimy — Przed pierwszym kwiecniem... — Wiosenne „wagary”... — Stanujmy zdrowie! — Sennie mieszkania

Choć jeszcze tu i owdzie biel się, a właściwie czarna mała grudka nieuprzątniętego śniegu, choć słońce skapo jeszcze darzy nas swymi blaskami, a ranki i wieczory przejmują nas swym zimnem, zima zatracca już swój charakter i zaznaczają się coraz wyraźniej prze-możne

wpływy wiosny.

Przy zamknięciu bilansu zimowego, należałoby powiedzieć, że tegoroczny okres zimowy minął

smutnie i blade,

czas upływał w ciągłej niepewności i zdenerwowaniu, nawet karnawał nie zdołał rozchmurzyć nam czoła, ani roz-weselić ponurej twarzy. Wszyscy więc pokładają resztki nadziei na wiosnę i lato, ale jakoś nie zanoszą się na to, aby sytuacja w kraju uległa zmianie, a prze-cież od tego wszystko zależy...

Narazie jednak mamy wiosnę. Już kwiecień puka do bram, pierwszy zwiastun wiosennych pogód. Pisaliśmy już o tem, że dla wielu będzie on zwiastunem ciężkiej walki o dach nad głową, albowiem z dniem pierwszego kwietnia mają być uprawomocnione wszystkie

wyroki eksmisyjne,

wydane podczas zimy.

Obecnie najbardziej cieszą się z po-

wodu zbliżania się wiosny

nasze dzieci.

Radość ich urozmaica monotony gwar miasta. Młodzież szkolna również z wesełszymi minami maszeruje do zakładów naukowych, choć nie brak, niestety, takich, którzy zamiast do szkoły, masze-rują do parków na tak zwane popularnie

„wagary“.

W okresie wiosenno-letnim wzmagają się sprzedaż ulicznych artykułów żywno-ściowych, władze muszą więc zgóry przedsięwziąć odpowiednie kroki celem zapewnienia tym artykułom przynaj-mniej elementarnych

zasad higienicznych.

Dotyczy to szczególnie właścicieli skle-pów rzeźniczych, budek z wodą sodową i różnych cukierek na krawcach mia-sta, sprzedających niewłaściwie fabry-kowane lody i napoje chłodzące.

Ludzie zaczynają już myśleć o

letnich mieszkaniach.

Trudno w tej chwili mówić o cenach let-niskowych, przypuszczać jednak należy, że nasi kmiotkowie, którzy na własnej skórze odczuli skutki kryzysu, zechcą zrozumieć również swych kryzysowych towarzyszy z miasta i interwencja władz w sprawie obniżenia cen mieszkań let-niskowych będzie zbyt rzadka.

Hallo! Tu radio!..

PROGRAM ROZGŁOSN LÓDZKIEJ

„POLSKIEGO RADJA“

CZWARTEK, dnia 31 marca 1931 r.

11.45—11.55: Codzienny Przegląd Pras Pol-skiej. Tr. z Warszawy.
11.58—12.10: Sygnał czasu z Warszawy, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie i odczyta-nie programu na dzień bieżący
12.10—12.35: Urzędowy Komunikat Państw. Inst. Meteor. Muzyka z płyt gramofonowych z firmy A. Klingheil. Piotrkowska nr. 160.
12.35—14.00: Poranne szkolny z Filharm. Warsz.
14.00—15.25: Przerwa.
15.25—15.45: Odczyt z cyklu dla maturzystów szkół śr. (dział „Historja”) „Idea jagielloń-ska”, wygł. prof. Henryk Mościcki. Tr. z Warszawy.
15.45—15.50: Komunikat dla żegluzi i rybaków. Tr. z Warszawy.
15.50—16.15: Program dla dzieci młodszych:
a) 15.50—16.02: Pogadanka prof. St. Su-mińskiego pt. „Jakie są najjadowniejsze zwie-rzęta na świecie”.
b) 16.03—16.15: Obrazek Janiny Poraziń-skiej pt. „Na pastwisku”.
16.20—16.40: Lekcja języka francuskiego (kurs śred.) Tr. z Warszawy.
16.40—17.10: Koncert młodych solistów. Tr. z Warszawy.
17.10—17.35: „Przepowiednie Mickiewicza” — wygł. prof. Stanisław Pikoń. Tr. z Krakowa
17.35—18.50: Koncert solistów. Wykonawcy: Michał Barmes (skrz.), Lucyna Robowska (fort.), Eugeniusz Narożny (baryton) i Lud-wik Urstein (akomp.)
18.50—19.15: Rozmaitości.
19.15—19.30: Skrzynka pocztowa łódzka — ko-respondencje bież. omówi red. J. Piotrowski

19.35—19.45: Kalendarzyk filmowy, repertuar teatrów i płyty gramofonowe.
19.45—20.00: Prasowy Dziennik Radj. z W-wy
20.00—20.15: Feljeton pt. „Imię — zwierciadłem człowieka”, wygł. red. Stanisław Czosnow-ski (tr. z W-wy).
20.15—21.25: Muzyka lekka. Wykonawcy: Orkiestra P.R. pod dyr. Stan. Nawrota, Maurycy Janowski (tenor) i Ludwik Urstein (akomp.)
21.25—22.20: Stuchowisko „Lutnia z Cremony” według Coppeego w radiolizacji St. Du-nin-Karwickiego.
22.20—22.30: Dodatek do Prasowego Dziennika Radiowego i komunikat meteorologiczny i policyjny.
22.30—24.00: Muzyka taneczna.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

19.00. Helsingfors. Koncert symfoniczny poświęcony utworom Haydna, Tr. z Uniwersytetu.
19.05. Ryga. „Wiktoria i jej huzar” — operetka Abrahamy.
20.30. Davenport. „Baron cygański” — operetka Jana Straussa.
20.45. Rzym. Wieczór Beethovena.
21.00. Medjolan. Transm. opery.
22.00. Paryż. „La Rétraite” — sztuką Bayerleina. Tr. z „Theatre de l’Am-bigu“.

Jan Kiepura

w berlińskiej wytwórni filmowej

(tu) W Berlinie nakręca się obecnie film p. t. „Pieśń Nocy”, w którym głów-ną rolę gra, a właściwie śpiewa znako-mity nasz rodak —

Jan Kiepura.

Obraz ten reżyseruje Anatol Litwak, twórca rekordowego filmu p. t. „Precz z miłością!“. Kiepura jest bardzo zado-wolony ze swej roli w tym obrazie. Po-doba mu się również jego partnerka, młoda artystka Magda Schneider, która zadebiutowała niedawno z wielkim po-wodzeniem w filmie z życia tele-fonistek. Po tym debiucie reżyser Joe May zaangażował ją do swego obrazu p. t. „Dwoje w jednym aucie“.

Oprócz Magdy Schneider wraz z Kiepurą w „Pieśni Nocy” gra Ida Wusi-Fritz Schultz i Otto Walburg. W ate-liej filmowej, w którym nakręca się „Pieśń Nocy”, dni, podczas których śpiewa Kiepura przed mikrofonem, uwa-żane są za

największe święta.

W takich chwilach przerywa się prace w całym atelier.

Wszyscy pracownicy, poczynając od robotników a kończąc na reżyserach i „kierownikach produkcji”, zbierają się za kulisami i z zachwytem przysłuchu-ją się trzaskom Kiepur.

Czasem na takie „kino-koncerty” przyjeżdżają z miasta auta z szanownymi gośćmi, chcącymi posłuchać śpiewu Kiepur.

W atelier obok niemieckiej mowy słychać często

język polski.

albowiem wśród pracowników jest kilku polaków.

Kiepura odnosi się do prac filmowych z wielkim zapałem. Interesuje się wszyst-kiemi szczegółami pracy. Ani jedno zdjęcie nie zostaje dokonane bez jego zgody.

★

(tu) W Paryżu nakręca się film sen-sacyjny p. t. „Złoty pies” z nową gwiaz-dą Rosina Derean.

★

(tu) Rene Pujol, autor scenariusza filmu p. t. „Król bulwarów” z Miltonem, napisał nowy scenariusz dla Milona pt. „Polowanie za złudzeniami“.

★

(tu) John Boles ukaże się wkrótce w ostatnim swym obrazie p. t. „Czar wło-wy“.

Karuzela Śmierci

Powieść sensacyjno-kryminalna

Napisał specjalnie dla „Expressu” Jerzy Bak.

26)

STRESZCZENIE POZATKU POWIEŚCI.

Do hotelu „Continental” w Poznaniu podczas odbywającej się w tym mieście „Międzynarodowej Wystawy Włókienniczej” zajechał późnym wieczorem bogaty przemysłowiec angielski, John Pitt, wraz ze swą piękną córką Mabel. Pitt zajął w hotelu „Continental” pokój Nr. 322 i odczuwając zmęczenie, położył się natychmiast spać, podczas gdy córka jego z braku miejsca przeniosła się do innego hotelu na tej samej ulicy.

Gdy następnego dnia o godzinie 10-ej zrana Mabel weszła do pokoju swego ojca, zastała tam ku wielkiemu swemu zdumieniu kilku robotników, zajętych remontowaniem pokoju. Ojca nie było. Znikł w niezwykle tajemniczy sposób wraz ze swymi walizkami i rzeczami.

Portier hotelowy oświadczył, że nie zna żadnego gościa o podobnym nazwisku i nie widział go wcale poprzedniego wieczoru. Również dyrektor hotelu, który rozmawiał z Pittem poprzedniego wieczoru, stwierdził, że to nieprawda i że z nikim w sprawie odnalezienia pokoju nie rozmawiał. O zamieszkaniu pokoju Nr. 322 wogóle nie mogło być mowy, gdyż — jak podała służba hotelowa — pokój ten od kilku tygodni był w stanie nieczynnym i nikt w nim nie mieszkał. Przy sprawdzeniu okazało się, że nazwisko Pitta nie figurowało w księdze gości hotelowych, co wprawilo córkę zaginionego w jeszcze większe zdumienie.

Przyjacielem Mabel jest młody malarz, Zygmunt Chromański, który zabiera ją do Krakowa.

Mabel zostaje podstępem zwabiona do Łodzi przez „Czarną Zośkę” i jej pomocników Józka oraz Felka. Zośka pozostawia Mabel pod opieką swych kamratów a sama wyjeżdża do Krakowa, by rozwinąć się z Zygmuntem Chromańskim, który przed trzema laty wciągnął ją do swej pracowni i uwiódł.

Owocem tej przełotnej miłości był młody Jasio, który wychowuje się u iściejszych kobiet w Warszawie. Malarz, zakochany w Mabel, zapomina o Zośce, lecz ona ciągle go jeszcze kocha.

Uwięzienie Mabel miało właśnie na celu odwrócenie uwagi malarza od pięknej Angielki.

Aby pozbyć się na zawsze swej rywalki, Zośka opowiada Zygmuntowi, że zabiła Mabel przez nieostrożność.

Po przybyciu do Łodzi Zośka udaje się do kryjówki, w której przetrzymywała Mabel, lecz dowiaduje się, że Angielka uciekła.

Pewnego razu, gdy wybrali się do „Moulin Rouge”, podszedł do nich znany bokser, Zdzisław Kornecki, przyjaciel Zygmunta. Opowiada on, że ma stanąć do walki z dotychczasowym mistrzem Polski, Weberem, lecz obawia się porażki.

Podczas tańca bokser opowiada Zośce, że zna Mabel jeszcze z Londynu i że spotkał ją ostatnio w Łodzi. Ponieważ Mabel nikogo nie znała w Łodzi, więc bokser zabrał ją do Warszawy.

Kornecki z polecenia Zośki ma wyspać do herbaty Mabel truskę „białego proszku” wywołującego atak szalu.

Za tę przysługę Zośka ma postrzelić Webera w rękę, by uniemożliwić mu wystąpienie w zawodach bokserkich.

Kornecki spełnia polecenie Zośki i Mabel dostaje ataku szalu, wskutek czego przewożą ją do szpitala.

Tymczasem Zygmunt dowiaduje się od Żuka, że Mabel jest w szpitalu. Defektyw opowiada mu ponadto, że jest już na tropie „Czarnej Zośki”.

Zośka ucieka do Poznania, lecz po kilku dniach wraca po Jasiu, bez którego nie może żyć.

Na terenie Polski rywalizują ze sobą dwie bandy, do jednej z nich należy „Czarna Zośka”, do drugiej — niejaki „Dudek”.

Zośka postanowiła wyjechać zagranicę i w tym celu odbywa ostateczną rozmowę z Zygmunt, informując go o powziętym planie.

Okazało się jednak, że Jasio został porwany przez nieznanych sprawców i Zośka musi odłożyć swój wyjazd.

Zośka nabiera przekonania, że porwana została przez bandę cyganów.

Felek nawiązuje kontakt z pewną cyganką, która mieszka w obozie pod Łodzią. Namawia ją do wyjazdu do Warszawy. Wczoraj mają się spotkać w lesie za miastem.

Felek przybywa na oznaczone miejsce wraz z Zośką, Pajakiem i Atamanem.

Cyganka, której na imię Ilina, opowiada mu, że jedna z cygarek, Maryna, porwała dziecko w Poznaniu. Felek namawia ją do zwrócenia Jasia. Ilina podejmuje się tego zadania.

Miedzy cyganami a Felkiem wywiązuje się zacięta walka.

W pewnej chwili Felek uimir dwóch swych kolegów — Atamana i Pajaka — biegnących mu na odsiecz. Zawraca w nim znowu krew. Schwycił łączący na ziemi grubą, tękaty kij, pozostawiony prawdopodobnie na

placu boju przez jednego z uciekających w popłochu cyganów i stając na czole swych kolegów, rzucił się naprzód w stronę wozów cygańskich.

Lecz w tej chwili z za wozu posypały się strzały. Jednocześnie z dala dolatywały tętent kopyt koni, co wskazywało na to, że ktoś zbliża się do obozu cygańskiego.

Nie ulegało wątpliwości, że byli to okoliczni chłopcy, zaalarmowani krzykami i strzałami. Mogła to być z równym powodzeniem policja, z którą Felek nie lubił się stykać.

Przypuszczenia te sprawiły, że z tym samym tupetem, z jakim zmierzał do wozów cygańskich rzucił się nagle do ucieczki, wołając do swych towarzyszy:

— W nogi!... Uciekać!...

Ataman i Pajak poszli za jego przykładem, zmykając w las. Posunięcie to jokolwiek pozbawione cech bohaterstwa, było jednak podyktowane koniecznością wytworzonej sytuacji i Felek nie żałował swego kroku, albowiem w chwilę potem na teren obozu wjechało kilku chłopów na koniach, a za nimi biegli inni okoliczni mieszkańcy z cepami, widłami, siekierami i innymi narzędziami wiejskiej gospodarki.

Cyganie przywitali ich gromkimi okrzykami i poinformowali o przyczynie alarmu:

— Bandyci napadli na obóz! — wo-

łali. — Uciekli do lasu!...

— Brać ich! — krzyknęli chłopcy, sądząc, że mają do czynienia ze zwykłymi złodziejami, którzy chcieli napaść na wieś.

Cyganie nabrali odrazu niezwyklej odwagi i podjudzając chłopów przeciwko „złodziom”, wyrzili gotowość okazania im pomocy w wyszukaniu zbrodniarzy.

Cała falanga ruszyła w stronę lasu, rozświetlając drogę łuczywem i latarkami. Tymczasem Felek i jego towarzysze zaszyli się w gęstwinie leśnej, napróżno szukając wyjścia na drogę.

Co najgorsze, że nie mogli odnaleźć Zośki, która błakała się samopas, uciekając również przed niespodziewanymi prześladowcami.

Chłopi i cyganie rozbiegli się po całym lesie, urządzając wielką obławę.

Zośka staniała się na nogach z wyczerpania. Słyszała za sobą coraz głośniejsze okrzyki i początkowo przypuszczała, że to głos Felka i jego kamratów, lecz ujrawszy odbłask łuczywa, zrozumiała, że to nie oni. Pędziła naoslep, wytykając wszystkie siły. Potykała się o zwisające gałęzie, wpadała na drzewa, zgubiła nawet jeden pantofelek podczas tej ucieczki, ale nie zwracała już na to uwagi.

Czuła jednak, że nie zdoła umknąć przed tą zgrają, że za chwilę padnie nieprzytomna na ziemię i dostanie się w ręce cyganów, a potem — policji.

Hałas w lesie wzrastał się. Gromkie echo roznosiło nawoływania i okrzyki:

— Łapać złodziei!...

— Pozabijać!...

— Siekiera porąbać!...

Oparła się o drzewo. Serce o mało nie wyskoczyło jej z piersi.

Już jej było wszystko jedno, niech złap'a, niech zakatrupia!...

Krzyki pędzącego za nią chłopstwa stawały się coraz głośniejsze, coraz bliższe...

Blask łuczywa przedzierał się coraz widoczniej poprzez gęstwinę, rzucając dokoła złowrobną, długie cienie...

Przytuliła się do zimnej, szorstkiej kory drzewnej, jakgdyby błagała wysmakłą sosnę o ratunek...

— Łapać złodziei!... Siekiera porąbać!...

— słyszała za sobą groźne okrzyki.

Zapadła powoli w sen. Traciła stopniowo przytomność...

Tylko coraz silniej obejmowała twarde drzewo...

— Hej, hej!... — krzyknął ktoś blisko.

— Duch jakiś stoi!...

Ocknęła się.

Wiatr potargał jej krucze włosy. Wyglądała rzeczywiście jak upiór, lub czarownica.

Jakiś chłop z drągiem przystanął za drzewem i rozświetlił łuczywem leśną drożynę.

Złoty odbłask światła zwiększał jeszcze grozę. Zośka stała nieruchoma, bezwładna, zdecydowana bodaj na śmierć. Ale chłop bał się do niej zbliżyć.

— Duch... — szepnął trwożnie i oczy jego, pełne strachu, patrzyły szeroko rozwartymi powiekami na białą postać niewieściami pod drzewem.

Cofnął się o kilka kroków, wyciągając naprzód ręce, jakgdyby chciał się bronić przed tajemniczym widziadłem.

Zośka zrozumiała, że rola ducha może ją wybawić z krytycznej sytuacji i czyniła wszystko, co leżało w jej mocy, by powiększyć przestrach zabobonego wieśniaka.

— Coś tak przystanął, jakgdyby cię tchórz obleciał? — zdziwili się inni chłopcy, którzy ujrzeni przerażonego wieśniaka. — Czemu nic nie gadasz?...

Język ci skołował? — A on cofał się ciągle przed niewidzialnym już wrogiem i tylko wymachiwał rękoma, jakgdyby ostrzegał przed grożącym niebezpieczeństwem. Chłopi

patrzyli na niego i sami czuli się jakoś nieswojo.

Zaszumiły złowrogo drzewa, wiatr rozkołysał ciemne konary, wichur wplótł się w krzaki.

— No, gadać, cożes widział?!... — nagabywali go niecierpliwie.

— Nie chodź tam... — przemówił wrzszące drżącym głosem. — Tam... pod drzewem... stoi biały duch leśny...

Oniemiała cała gromada i zwarli się mocniej razem, jakgdyby każdy u drugiego szukał pomocy.

Wiatr znowu targnął konarami, niosąc po lesie złowrogi poszum.

— Duch?... — wymamrotał jeden z chłopów. — To nieczysta sprawa... Mówił już o tem Pakuła, ten z Lubiecia...

Podobno w tym lesie powiesiła się przed laty jakaś narzeczona, którą porzucił pan młody i od tego czasu duch jej błądzi między drzewami...

Obejrżeli się trwożnie chłopcy i ciarki przebiegły im po plecach...

Gdy za trzecim razem zerwał się wiatr, przerażeni chłopcy rzucili się do ucieczki, pozostawiając na ziemi cepy, kłonicie i siekiery...

Zośka odetchnęła z ulgą...

Całą noc błądziła po lesie i dopiero nad ranem znalazła swych towarzyszy.

Felks ukrył się na drugim straju lasu w krzakach. Ruszyli z powrotem na polanę, gdzie rozlokował się obóz cygański, ale nie było już ani wozów, ani namiotów.

Cyganie w nocy pewnie ruszyli w dalszą drogę, zabierając ze sobą Jasiu...

Zośka rozpaczala ogromnie, ale nie było na to rady...

Rozdział trzynasty

„2. III. 29.”

O ślubie Zygmunta z Mabel nikt prawie nie wiedział. Konieczny ceremoniał odbył się po cichu, bez świadków. Młodzi małżonkowie zamieszkali narazie w starem mieszkaniu Zygmunta.

Pewnego wieczoru, gdy siedzieli w lokalu, zbliżył się do nich Kornecki.

— A witam cię! — zawołał uradowany, wyciągając rękę do przyjaciela.

— Widzę, że zmieniasz damy jak rękawiczki... Cóż u ciebie słychać?...

— A, dziękuję... — odparł Zygmunt.

— Jakoś się żyje... A co ty porabiasz?...

Jak tam sprawa z Weberem?...

Kornecki zmienił odrazu wyraz twarzy i odparł ponuro:

— Djabli go wiedzą... Ktoś go tam podobno postrzelił, ale wylizał się już z tej rany. Za miesiąc będzie już mógł stanąć w ringu...

— A jednak to był ciekawy wypadek... — rzekł malarz. — Złodziei nie nie skradł, tylko postrzelił go w rękę...

— Nic nie skradł, bo nie miał czasu... Weber wyszedł z pokoju w chwili, gdy złodziej zamierzał spłądować całe mieszkanie... Cóż w tem dziwnego?...

Bokser przesunął rękę po czole. Na palcu lewej ręki widniał wielki piersień z ametystem.

— Więc kiedy rozpoczyna się zawody? — zapytał Zygmunt.

— Nie wcześniej w każdym razie niż za miesiąc... Chciałbym... —

Nie dokończył, gdyż w tej chwili Mabel krzyknęła głośno i głowa jej opadła na ramię Zygmunta.

W lokalu powstało wielkie zamieszanie. Wszyscy podnieśli się z krzesel.

— Co się stało? —

— Zemdlała! —

— Wody!...

— Może wezwać karetkę pogotowia?...

Kelnerzy biegli ze szklankami wody.

Mabel oparła się łokciami o stół i siedziała blada jak papier.

Zygmunt podtrzymał ją, nie rozumiejąc jeszcze co zaszło.

Mabel napiła się kilka łyków wody i otworzyła oczy. Wzrok jej padł przedewszystkiem na twarz Korneckiego, który stał nad nią pochylony i wykrzykiwał twarzą w ironicznym uśmiechu, zapytał:

— No, jakże się pani czuje?... Lepiej?...

Mabel nie odpowiedziała mu, tylko czeplając się kurczowo ręką Zygmunta, szepnęła cicho:

— Chodźmy... chodźmy stąd...

Zygmunt dał znak kelnerowi, by przyniósł mu wierzchnie okrycie.

Gdy znaleźli się na ulicy, Mabel przystanąła, by zaczerpnąć świeżego powietrza.

Kornecki wyszedł za nimi.

— W kawiarni było bardzo duszno... — rzekł głośno. — Pani pewnie nie znosi gorąca...

— Nie... — odparł Zygmunt. — To myślało być coś innego...

— Nie widzę innego powodu... W każdym razie jedźcie do domu i niech pani wypocznie. Żegnam państwa...

Zygmunt i Mabel wsiedli do taksówki. Mabel drżała jak w febrze. Malarz nie pytał narazie o nic.

Dopiero, gdy przybyli do mieszkania i Mabel spoczęła na kanapie, postanowił zbadać przyczynę tego nagłego zasłabnięcia w kawiarni.

(Dalszy ciąg jutro).

Pełna tabela wygranych

15-go dnia ciągnięcia 5-ej klasy, 24-ej polskiej loterii państwowej.

Dziś w 15 dniu ciągnięcia 24-ej polskiej loterii państwowej, wygrane padły na numery następujące:		18 34 533 90 88 828 726 66 68 94 808		777 815 21 36 55 62 42006 78 19 293		665 832 918 84034 57 129 80 426 91		261 546 487 890 123001 51 131 93 294	
Po 5,000 zł. Nr. 82734		40 63 95 896 30 34 4022 73 143 92		501 96 642 870 973 89 43040 105 26		506 612 52 53 707 971 85005 21 25 71		405 6 52 537 637 840 974 131001 53	
100228		49 733 93 808 34 84 950 68 5223 343		82 265 98 303 35 588 659 705 847 994		83 180 273 348 449 603 22 870 86013		181 228 92 390 633 15 99 720 70 878	
Po 3,000 zł. Nr. 8559 28728		50 591 646 782 75 97 879 931 53 6023		44071 96 188 238 63 439 495 874 98		182 330 411 30 63 631 46 763 803 41		955 125052 76 174 203 314 54 52 556	
82532 97424 111268		61 131 275 303 61 403 13 374 649 77		936 45065 98 240 316 46 75 400 21		43 94 87028 45 156 214 29 304 496		794 826 38 974 79 99	
Po 2,000 zł. 4872 5629 6765		87 706 20 87 7074 137 50 53 281 491		650 97 841 61 922 46068 72 85 213 75		547 669 75 742 802 11 970 88014 52		126097 109 35 63 81 85 201 310 46	
8623 19597 24181 44063 51960		74 177 83 900 72 94 369 402 64 79 83		84 399 522 63 648 92 731 812 48 913		212 49 347 72 78 607 87 780 920		464 82 83 85 533 801 51 702 887	
55481 59406 72820 75378 86421		538 75 89 710 51 77 94 800 79 921 66		70 47013 18 49 61 201 356 442 504		89200 39 47 53 63 94 330 505 861 970		127075 116 57 83 240 318 64 508 647	
94815 95622 96418 98707 100961		99 9022 265 80 303 26 48 95 451 556		659 60 850 66 939 48004 14 27 204 86		94		701 858 128055 85 110 211 310 65 449	
Po 1,000 zł. 551 5126 7314		82 600 3 715 825 29 902 28 60 72 82		330 99 430 72 561 621 53 868 965 81		90032 109 77 739 77 91 855 920		593 708 19 821 60 75 955 129064 225	
8241 9514 11388 18579 20202		10084 101 246 398 468 591 637 745		49015 92 96 151 67 76 232 37 67 398		91086 341 48 454 74 94 549 74 739 44		379 567 98 830 32 36 82 902 41 89	
11219 21327 40582 43064 43738		928 11144 201 318 44 79 465 584 636		202 6 27 39 60 452 544 46 717 51016		48 952 84 91 92022 49 63 80 85 128		130040 66 116 23 78 94 220 58 302	
43970 48248 52104 54144 75443		69 700 16 42 832 66 12133 234 89 309		65 160 208 20 335 59 60 67 88 410		235 64 366 581 82 610 13 748 67 857		493 551 73 97 655 58 59 849 950	
79599 86664 93333 94386 95384		232 83 404 25 550 87 641 51 751 84		517 20 27 68 97 606 31 95 798 863		978 93075 404 28 68 522 48 84 647		131046 57 74 132 307 12 38 416 48 52	
99245 103906 106755 108112		31 928 16029 46 94 131 218 83 86 532		974 52015 31 106 63 242 90 98 310		94086 139 54 89 229 301 619 25 46 78		64 508 29 66 91 93 609 132014 55 71	
111159 111661 114845 118188		410 52 60 568 97 730 41 57 849 60		649 53043 78 301 40 446 63 611 768		724 40 808 32 64 95095 117 81 96 208		81 108 234 85 90 456 520 601 90 790	
118608 134021 148224 150529		976 17916 192 227 308 461 70 583 636		871 73 935 80 54259 71 477 86 624 63		39 354 482 554 57 60 656 712 96042		133049 67 224 32 49 68 330 488 551	
154219 78564 150004		71 764 811 49 68 910 66 68 18077 81		79 724 37 855 55166 67 98 487 806		97 106 64 236 349 65 479 578 730 827		45 708 10 860 67 134087 106 407 37	
Po 500 zł. Nr. 973 1735 1862		97 147 210 35 52 80 83 375 81 427 68		813 948 64 79 97 57021 61 119 39 84		46 97 97032 51 149 50 296 363 463		556 632 53 807 65 913 95 135089 100	
6458 8313 9135 9994 1141 13797 13917		534 87 638 59 900 5 30 19546 55 81		788 916 68 90 58033 226 395 412 73		502 80 95 727 82 864 81 905 11 33 56		84 85 270 84 462 82 619 736 812 83	
53941 14554 16821 18658 19879 20302		89 93 663 758 96 868 936 20011 50 95		91 539 49 85 655 739 818 60 63 80 99		98108 67 212 387 462 72 527 82 690		99 136027 132 213 363 715 43 53 800	
20402 20774 21409 22559 23924 24549		104 14 33 242 343 67 82 449 528 50		947 58082 111 50 71 230 37 593 620		734 814 921 100015 50 62 136 61 66		43 92 907 53 137018 21 28 49 83 92	
25394 27001 28558 31602 31796 31822		98 428 557 675 709 854 67 918 58 89		911 87		281 335 36 417 513 651 973 101007 70		40 63 705 32 42 75 801 138194 360 87	
53803 34192 34451 34465 34861 36324		35 87 932 23001 139 66 277 90 387		60333 85 485 570 73 84 605 12 32		119 73 78 89 235 49 403 60 511 40 46		420 526 64 86 628 91 850 139155 419	
37547 38674 39786 39957 40607 40845		403 23 41 589 662 718 921 89 98		95 98 746 819 99 61046 103 255 326		695 311 30 36 954 59 102122 61 71		75 519 26 50 611 45 61 63 82 84 772	
42332 42366 42683 43597 44028 44741		24212 67 496 589 91 618 68 97 901 71		411 95 664 84 831 61 50020 114 93		323 36 77 95 99 490 575 96 623 765		818 21 93 928 69 140005 186 205 300	
44839 43195 45873 46850 47012 48477		25104 54 216 50 56 58 97 307 415 505		562 621 70 97 713 14 856 903 32 82		809 963 103196 382 401 65 599 611 21		34 417 590 602 28 754 88 805 39 56	
48907 49772 50157 53833 54394 54889		80 632 702 7 896 976 26075 126 606		62389 523 73 86 600 56 805 30 58 61		725 982 83 104047 55 115 90 202 359		59 66 141031 89 254 373 405 80 91	
37003 57585 59114 59136 61308 64193		706 27021 302 465 529 72 688 723 47		75 954 63149 58 216 26 96 377 430 69		63 459 545 78 679 883 105108 18 80		543 670747 863 142066 99 312 406 528	
64298 65827 68650 69087 71858 73973		632 932 79 95 28007 78 102 5 367 543		562 621 70 97 713 14 856 903 32 82		234 72 340 69 418 501 31 96 600 780		621 881 903 27 36 143089 92 110 221	
73550 79295 80311 81088 81413 85955		611 41 705 51 90 804 949 76 29022		58 751 70008 60 72 375 427 88 531 71		106033 85 90 186 264 399 440 48 65		327 30 50 79 508 671 703 67 94 858	
84480 84507 84656 84820 85054 85801		220 71 335 452 90 502 29 720 93 883		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		504 19 62 65 612 96 708 43 53 825 38		900 17 54 144002 15 44 50 100 31 33	
87742 90590 91434 91800 94547 93271		705 24 69 73 99 920 86 37024 29 163		58 751 70008 60 72 375 427 88 531 71		61 65 74 931 51 107050 192 232 82		94 235 405 23 50 52 53 841 145033 69	
96098 98625 10059 101172 101516 101788		66 206 16 88 317 400 69 70 568 646		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		340 57 445 589 96 710 983 908 60		202 43 64 405 18 51 523 54 91 806	
103382 102928 103043 103375 103930		718 87 836 942 38035 185 209 35 62		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		108541 718 86 868 945 109077 150 63		954 66 146052 200 56 321 47 96 431	
105233 105418 106258 106349 108426		326 80 413 25 75 86 723 887 972 94		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		77 92 245 41 69 388 443 511 14 98		56 91 522 50 74 620 54 708 892 918	
112424 113282 114667 115487 118713		98 609 35 729 92 812 26 53 66 70 975		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		641 750 803 24 45 53 66 979 110037		60 91 93 747107 76 223 33 70 333 55	
118554 119070 121216 121711 122209		40075 180 257 70 97 649 95 716 835		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		94 118 94 242 60 358 446 510 684 84		495 582 602 711 19 26 39 52 829 37	
122336 122759 124315 124694 127068		41067 388 400 87 525 55 94 675 97		605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		88 813 22 922 45 111084 93 130 278		148010 27 101 36 332 409 609 30 911	
128534 128713 129820 130464 131508				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		315 49 405 98 651 711 48 810 927 71		46 34 149052 225 58 331 88 451 544	
132660 133920 134725 136481 137667				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		112164 84 249 57 312 621 772 844 50		601 73 713 801 49 952 57 98	
139953 140941 142954 143810 144189				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		557 113163 93 268 304 447 531 55 93		150049 61 165 93 250 68 319 68 77	
146321 146325 147230 149374 149571				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		785 851 910 86 95 114029 74 128 62		419 23 56 562 607 792 853 915 74	
151564 151833 153202 153917 154069				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		215 81 910 86 95 114029 74 128 62		151185 91 209 40 61 305 75 489 90	
154755 154818 155467 155947 156977				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		61 115048 84 100 81 328 64 418 522		551 67 89 669 737 944 152093 111 209	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		70 621 35 786 808 920 33 116211 26		92 531 411 539 93 700 28 88 847 91	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		50 55 68 202 34 50 411 530 631 49 61		42 153019 29 37 160 216 68 340 414	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		31 824 965 117025 43 74 119 21 24		530 69 75 628 972 154001 77 81 92	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		44 282 95 315 26 45 77 437 500 21 41		438 71 75 225 336 71 558 660 75 97	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		41 92 722 857 941 63 95 118162 236		894 155168 213 91 435 62 70 699 705	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		54 84 353 83 402 69 72 322 65 71 741		35 55 847 52 97 908 156029 49 67 86	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		880 9111 9006 18 32 97 112 237 84		209 13 53 62 61 66 89 518 40 85 672	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		92 314 72 443 325 59 95 640 709 20		773 843 47 56 81 96 85 157005 87 135	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		62 77		89 275 411 88 509 42 701 158106 25	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		120015 62 100 35 45 91 395 614 792		327 80 476 556 87 612 708 20 70	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		507 35 53 914 121000 234 338 416 19		75 84 895 81 159029 193 47 219 80	
				605 41 795 920 61 71017 78 90 305 39		321 56 780 87 827011 122003 35 29		305 36 67 74 420 72 753 923 63 98	

57 53 74 179 83 205 6 81 395 438 48

59 507 31 45 75 78 609 53 786 954

1124 58 209 20 24 93 389 436 513 24

70 99 679 714 54 65 872 907 2092 103

84 242 408 91 660 739 849 960 80 3202

Stawki:

57 53 74 179 83 205 6 81 395 438 48

59 507 31 45 75 78 609 53 786 954

1124 58 209 20 24 93 389 436 513 24

70 99 679 714 54 65 872 907 2092 103

84 242 408 91 660 739 849 960 80 3202

Skandal na mistrzostwach bokserkich Niemiec

Publiczność monachijska występuje przeciwko berlińczykom. — Finałowe spotkania pod osłoną policji (Korespondencja własna „Expressu“)

Berlin, 29 marca. Tegoroczne mistrzostwa bokserkich Niemiec, które rozegrane zostały w ciągu soboty, niedzieli i poniedziałku w Monachium minęły pod znakiem wielkiego skandalu.

Rekordowo zebrana publiczność żywo reagowała na przebieg poszczególnych spotkań, przybierając wręcz wrogiemu stanowisku w stosunku do reprezentantów Berlina, który dotąd dzierżył w swych rękach większość tytułów mistrzowskich.

Rozgorączkowanie publiczności doszło do zenitu szczególnie w ostatnim dniu zawodów, tak że niektóre walki musiały być przerwane na przeciąg kilku godzin, gdyż publiczność nie dopuszczała do dalszego ich kontynuowania.

W pewnej chwili zdenerwowanie pewnej części widzów przebrało miarę i wkroczyła ona na ring. Funkcjonariusze i zawodnicy z trudem dali sobie radę z wdzami, którzy w ten dziwny sposób protestowali przeciwko orzeczeniom sędziów.

Naogół jednak stwierdzić należy, że orzeczenia sędziów punktowych były zupełnie sprawiedliwe i tylko w jednym wypadku punktowi popełnili błąd przyznając w wadze półciężkiej zwycięstwo Schillerowi (Monachium), mimo iż przeciwnik jego Pietsch (Lipsk) był od niego o klasę lepszy.

Z ważniejszych wyników z przebiegów wymienić należy zwycięstwo Mohla nad znanym w Polsce Ziglarskim oraz zwycięstwo Ramka przez k.o. nad doskonałym reprezentantem południowych Niemiec Gleisem.

Prawdziwa walka o hegemonję w niemieckim sporcie bokserkim rozgorzała w poniedziałek między reprezentantami Berlina i Monachium. Nastrój na widowni był niezwykle podniecony temberdziej, że jedno z pism wychodzące w Monachium nawoływało do wystąpienia przeciwko berlińczykom (!!!).

Reprezentant Berlina w wadze koguciej nie chciał wejść na ring do tej chwili, póki nie zagwarantowano mu opieki policyjnej.

Naturalnie, że nastrój ten udzielił się szybko zawodnikom tak że tegoroczne mistrzostwa bokserkich Niemiec nie dały prawdziwego obrazu sił niemieckiego sportu bokserkiego.

Wyniki poszczególnych spotkań przedstawiają się następująco:

W wadze muszej Ausbrok (Monachium) uzyskał tytuł mistrza po raz czwarty, zwyciężając wysoko na punkty dormuńczyka Stascha.

W wadze koguciej berlińczyk Möhl miał wyraźną przewagę nad walczącym nieczyście Spannaglem, mimo to sędziowie przyznali zwycięstwo Spannaglowi.

W wadze piórkowej tytuł mistrza uzyskał Scheinkofer (Berlin), zwyciężając na punkty Kastnera (Erfurt).

W wadze lekkiej Donner zapewnił sobie wysokie zwycięstwo na punkty nad magdeburszym Mesbergem.

W wadze półśredniej berlińczyk Kampe uzyskał zwycięstwo na punkty nad muskularnym Mietschkiem.

Najlepszą formę ze wszystkich mistrzów wykazał Bernlohr ze Stutgartu reprezentant wagi średniej, który zade-

monstrował boks na wysokim poziomie technicznym, zwyciężając wysoko na punkty berlińczyka Harnemana.

W wadze półciężkiej tytuł mistrza uzyskał Schiller (Monachium), który gorąco dopingowany przez swych zwolenników, odniósł mało wartościowe zwycięstwo na punkty nad Bergerem.

Ogromną niespodziankę przyniosło finałowe spotkanie w wadze ciężkiej.

Ogólny waworyt do tytułu mistrzowskiego olbrzymi Ramek przegrał na punkty do młodego policjanta Boosena, zawodnika znacznie od siebie lżejszego i mało jeszcze znanego.

Ramek nie uniał wykorzystać swej przewagi w wadze i sporo inkasował od zwinnego i dobrego technicznie Boosena. Berlin uzyskał więc jedynie dwa tytuły mistrzowskie.

Fr. H.

Groźba rozłamu w polskim piłkarstwie

Sytuacja na Śląsku została zaostrzona

Niesnaski w poszczególnych okręgach piłkarskich nadal nie ustają.

Na Śląsku, jak już donosiliśmy, sytuacja uległa zaostrzeniu w związku ze stanowiskiem delegata PZPN-u majora Jachecia, który wogóle nie chciał konferować z grupą niezadowolonych klubów.

Sytuacja została zaostrzona do tego stopnia, że niezadowolone kluby okręgu śląskiego, zamierzają oderwać się wogóle od PZPN-u i przystąpić do robotniczego związku piłkarskiego na Śląsku, który do tej pory posiada już zrzeszonych 12 klubów.

Jednocześnie zamierzają kluby ślą-

skie wciągnąć do tej akcji szereg klubów piłkarskich z innych okręgów.

Słowem, zanosi się na nową rewoltę w polskim piłkarstwie, a PZPN. narazie milczy i nie czyni nic by pogodzić powołane obozy.

Donoszą jednocześnie ze Lwowa, że w związku z zamiarem utworzenia Ligi lwowskiej, szereg klubów prowincjonalnych a szczególnie kluby rzeszowskie, zamierzają ostro przeciwstawić się tej reorganizacji, która pokrzywdziłaby niektóre drużyny.

Wspomniane kluby zamierzają interwenjować nawet w PZPN-ie, by pod żadnym pozorem nie dopuścić do utworzenia Ligi śląskiej.

Życie sportowe Zgierza

Jubileusz 20-lecia Makkabi

W sobotę, dnia 2 kwietnia b. r. obchodził zgierska Makkabi swój jubileusz dwudziestolecia.

Celem uświetnienia tego dnia jubileusz organizują wielki popis gimnastyczny w sali „Lutnia“.

W związku z tem podajemy historję powstania tego potężnego dziś towarzystwa. W r. 1912 przy tow. śpiewaczem „Hazonir“ utworzona została sekcja gimnastyczna. Dzięki energicznej pracy kilku jednostek, a zwłaszcza obecnego prezesa tow. p. K. Elgera sekcja ta rozwinęła się pomyślnie i pod koniec lata liczy 50 osób. Wybuch wojny światowej kładzie chwilowo kres dalszej pracy. Lecz już w r. 1916 zostaje na nowo powołana do życia, ale już pod nazwą „Makkabi“ i z własnym lokalem.

W r. 1918 praca zostaje przerwana wskutek powołania członków do służby wojskowej. Dopiero rok 1921 zastaje znów tow. przy pracy. W stosunkowo krótkich odstępach czasu zostają uruchomione dalsze sekcje. W r. 1925 na-

stępnie uroczystość poświęcenia sztandaru i od tego czasu praca w tow. wkracza na normalne tory propagując usilnie idee wychowania fizycznego wśród szerszego ogółu młodzieży.

Jak wiadomo w nadchodzącą niedzielę w basenie zgierskim organizuje L. K. S. wielkie zawody pływackie, gdzie startuje między innymi także i mistrz Polski Bocheński.

Wiadomość ta do tego stopnia zainteresowała ogół sportowców naszego miasta, że już wcześniej nabywają bilety na tę ciekawą imprezę.

Jak się dowiadujemy pływacy zgierscy usilnie trenują, by godnie zaprezentować się zarówno wobec licznie zebranej publiczności jak i gośćmi warszawskimi. Pożądaniem-by było, by organizatorzy zwrócili uwagę na więcej miejsc siedzących na parterze, gdyż jak już zaznaczyłem, spodziewany jest olbrzymi udział publiczności.

S. Cz.

Jutrzenka zwycięża Makkabi

w meczu o mistrzostwo Łodzi

Nie minęły jeszcze echa odbytych mistrzostw Polski, a już zwolenników tenisa stołowego czekała nowa sensacja w postaci zapowiedzianego na ub. wtorek spotkania o mistrzostwo Łodzi między rywalami: mistrzem Polski, Makabi, a benjaminkiem kl. A. Jutrzenką.

Tegoroczny start benjaminka kl. A. Jutrzenki, był isną rewelacją, gdyż z miejsca zaczęła ona zagrażać mistrzowi Łodzi w zdobyciu zaszczytnego tytułu mistrza na rok 1932. — Meczem tym została zakończona pierwsza runda rozgrywek o mistrzostwo Łodzi. Mistrzem wiosennym Łodzi została drużyna Jutrzenki, która zdystansowała Makabi różnicą 13 pkt.

Na dalszych miejscach usadowiły się

drużyny Hakoahu oraz Oratorjum.

Poszczególne wyniki meczu przedstawiają się nast.:

Zylberman J. (J)—Librach (M) 21/17; 17/21 1:1.

Tuszyński (J)—Inzelstein (M) 19/21; 13/21 0:2.

Szwajcer (J)—Lewkowicz (M) 21/10; 21/17 2:0.

Michałowicz (J)—Edelbaum (M) 21/19; 21/16 2:0.

Zylberman H. (J)—Hendeles (M) 21/17 2:0.

Ogólny wynik 7:3 dla Jutrzenki.

Przedmecz rezerw zakończył się zwycięstwem Jutrzenki w stosunku 6:4.

Publiczności 150 osób. Sędzia p. Pasierman, dobry.

Bieg na przełaj

o mistrzostwo Polski

Wołyński Okr. Zw. Lekko-Aletryczny w Łucku, z polecenia P. Z. L. A. organizuje dnia 24 kwietnia w Łucku „Bieg na przełaj o mistrzostwo Polski“ na trasie długości 8—10 km. Start i meta biegu znajdować się będą koło stadionu miejskiego. Początek o godz. 12.30.

Wpisowe do biegu wynosi 1 zł. (jeden złoty) od zawodnika.

Imienne zgłoszenia nadsyłać należy pod adresem W. Sulewski, Łuck, ul. Kr. Jadwigi 26, m. 4. — Zgłoszenia bez wpisanego nie będą uwzględniane. Termin zamknięcia zgłoszeń upływa bezwzględnie 16 kwietnia o godz. 20.

Uczestnicy biegu otrzymają nagrody w żetonach i dyplomach.

Przy zgłoszeniach należy podać zapotrzebowanie na bezpłatne kwatery dla zawodników, które będą się mieścić w pobliżu stadionu w Okr. Ośr. Wych. Fiz.

Notafnik piłkarza

Zembaczyński, lewo-skrzydłowy krakowskiej Sparty, uzyskał zwolnienie i podpisał zgłoszenie do Cracovii. Cracovia zyskuje w nim doskonały nabytek, gdyż jest to jeden z doskonale zapowiadających się futbolistów.

Nie tylko Cracovia ale i Garbarnia, po powrocie z Czechosłowacji uskarżają się na „słynnych“ sędziów czeskich, którzy nie oglądając się na przepisy, używali wszelkich środków, byle tylko zwycięzca została drużyna czeska.

Wisła pozyskała napastnika Ruchu, Obtułowicza, który będzie grał na środku ataku ligowej drużyny.

Dziś zawody

bokserkie w Filharmonji.

W dniu dzisiejszym odbędą się o godz. 8 wiecz. w sali Filharmonji zapowiadane zawody bokserkie między drużynami IKP a „Tallina Boxiklub“.

Spotkanie bokserkie

Warszawianka—Zjednoczone.

Bokserzy KP „Zjednoczone“ będą w niedzielę dnia 10 kwietnia bawić w Warszawie, gdzie rozegrają mecz bokserki z tamtejszym CWS-em. W tydzień później t. j. 17 kwietnia odbędzie się natomiast mecz bokserki w Łodzi przyczem gośćmi Zjednoczonych będzie drużyna bokserka „Warszawianka“.

Dziś mecz szermierczy

W dniu dzisiejszym i jutrzejszym rozegrany zostanie w sali szkoły powszechnej przy ul. Cegielnianej 26 mecz szermierczy między drużynami WKS-u i PKS-u. Początek zawodów w oba dni o godz. 18-ej.

Niepowodzenia polaków

w drugim turnieju tenisowym w Cannes

Drugi turniej tenisowy w Cannes został już zakończony. Tenisiści polscy nie odnieśli niestety większych sukcesów. Zarówno Tłoczyński jak i Maks Stolarow odpadli w półfinale. Do finału doszła się jedynie Jędrzejewska, która pokonana została przez szwajcarkę p. Payott w dwóch setach 9:7, 6:4. — W grze pojedynczej panów, zwycięstwo w finale odniósł Rogers, bijąc młodego Niemca Haenscha 2:6, 6:4, 1:6, 8:6, 9:7. Mistrzostwo w grze mieszanej uzyskała para Payot—Aeschliman.

Nieście pomoc najbiedniejszym

Wapniały skok

narciarski w Davos

W czasie świąt wielkanocnych odbył się w Davos konkurs skoków narciarskich, w których reprezentant olimpijski Szwajcarji Kaufmann uzyskał poza konkursem skok 71 metrów.

Ostatnia minuta.

Wybuch podczas rozsadzania lodów

Trzej żołnierze zabici

Bukareszt, 31 marca.
(Telegram własny)

(t) Donoszą o wybuchu, który miał miejsce podczas rozsadzania bloków lodowych na jeziorze Maros. Podczas zakładania materiału wybuchowego, wskutek nieostrożności podoficera, nastąpiła eksplozja ekrazytu. Około 100 kg. materiału wybuchowego eksplodowało. Na skutek tego wybuchu trzech żołnierzy zostało zabitych, zaś kilku rannych.

Tragiczna śmierć

w czasie naświetlenia rentgenem

Wiedeń, 31 marca.
(Telegram własny)

(t) Donoszą z Triestu o tragicznym wypadku, jaki miał miejsce w instytucie rentgenologicznym podczas naświetlania pacjenta.

Z niewiadomej przyczyny nastąpiło krótkie spięcie i cały aparat stanął w płomieniach. Pacjent został zabity na miejscu, zaś dwaj lekarze odnieśli ciężkie poparzenia.

Reforma podatkowa

będzie przeprowadzona w Ameryce

Nowy Jork, 31 marca.
(Telegram własny)

(t) Na kongresie amerykańskim toczyła się wczoraj niezwykle ożywiona dyskusja w sprawie reformy podatkowej. Wniosek grupy radykalnej o zniesieniu podatku obrotowego został odrzucony. Należy się jednak liczyć z faktem, iż rząd zmuszony będzie przeprowadzić reformę podatkową, a to wskutek wzmagającego się kryzysu i konieczności rozłożenia ciężarów podatkowych na inne warstwy społeczne.

Wysłanniczka

„kominternu“

ujęta w Stambule

Stambuł, 31 marca.
(Telegram własny)

(t) Policja turecka zdołała ująć specjalną wysłanniczkę Kominternu, niejaką Wilder, która przybyła z Wiednia i oświadczyła, że jest artystką.

Po przeprowadzeniu dochodzenia okazało się jednak, że aresztowana jest rosjanką i pełni od 5-ciu lat funkcje generalnej inspektorki tajnych organizacji komunistycznych zagranicą. Później aresztowano jeszcze kilku komunistów, którzy ułatwiali działalność wysłanniczce bolszewickiej.

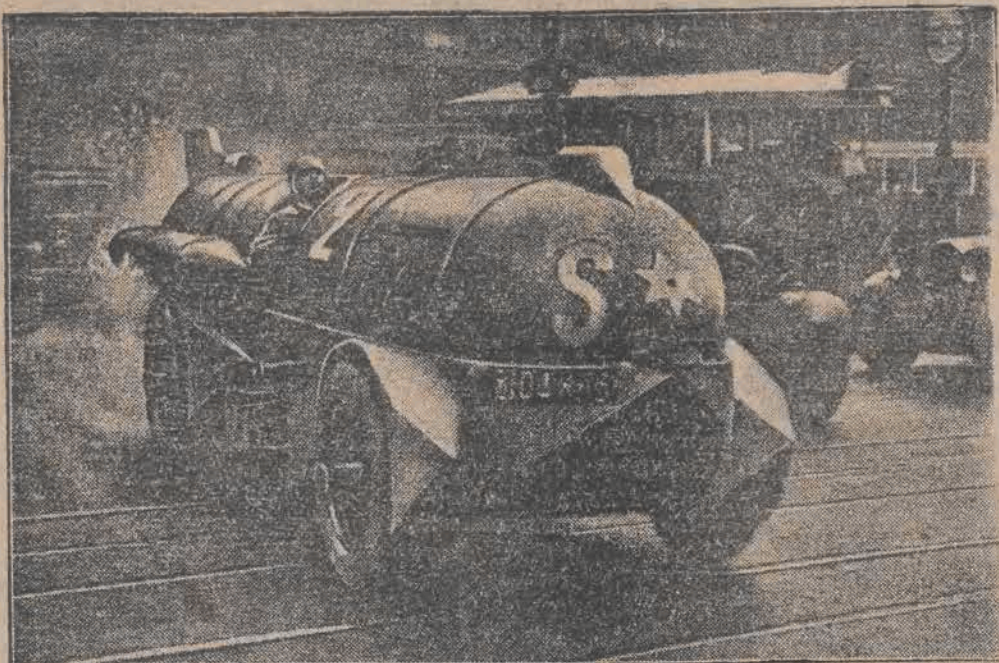
Tajna gazeta urzędników policyjnych

wykryta w Hamburgu

Hamburg, 31 marca.

(t) Wczoraj wykryte zostały dwie drukarnie komunistyczne. Rewizja przeprowadzona w jednej z drukarni dała wręcz rewelacyjne rezultaty, albowiem okazało się, iż drukowane tam było nielegalne pismo urzędników policyjnych.

Usiłowanie pobicia rekordu Campbella

Francuski konstruktor samochodowy Stapp zbudował specjalny wóz wyścigowy, na którym pragnie pobić rekord szybkości, prześcigając sir Malcolma Campbella. Samochód zaopatrzony jest w trzy motory po 800 koni i może rozwijać szybkość do 600 kilometrów na godzinę. Próba pobicia rekordu szybkości odbędzie się w maju.

Dobrowolny upadek z wysokości 200 metrów

Słynny lotnik i wynalazca francuski Albert Sauvan dokonał w Alpach szalonego eksperymentu. W specjalnie zbudowanym samolocie wzniósł się w powietrze i runął z wysokości 200 metrów w dół. Skrzydła samolotu zostały strząskane — Sauvan jednak ocalał. Eksperyment ten miał na celu zbadanie wytrzymałości nowego typu samolotów.

13-lecie faszystów

W Italii obchodzona jest obecnie uroczystość 13-ta rocznica założenia partii faszystowskiej. Na zdjęciu widzimy zebranie rady partii faszystowskiej pod przewodnictwem Mussoliniego, zwołane dla upamiętnienia rocznicy.

Prezydent Mandżurji objął urządowanie

B. cesarz chiński Henryk Pu Yi, który obwołany został prezydentem niepodległej republiki mandżurskiej, przybył w tych dniach do nowej stolicy Mandżurji — Czangczunu.

Stalin ciężko chory

Z Moskwy nadeszła wiadomość, iż dyktator Rosji sowieckiej Stalin bardzo poważnie zachorował. Koło jego łóżka zgromadzili się najwybitniejsi lekarze sowieccy. Dalszych wiadomości narażo brak.

Największy turbogenerator Europy

Angielskie zakłady przemysłowe Battersea zbudowały największy turbogenerator, jaki dotychczas znajduje się w Europie. Generator ten wytwarza prąd 800.000 kilowatów. O jego wielkości sędzić można z naszej fotografii — dorosły człowiek może swobodnie wejść doń do środka.

ODDZIAŁY: KRAKÓW, ul. Piłska 4. Telefony: 165-00 i 171-50 (Oddział dla całej Małopolski) Ekspozytura krakowskiego oddziału: TARNÓW ul. Św. Anny Nr. 14 i NOWY SĄCZ, ul. Matejki L. 15; KATOWICE: Administracja ul. Piastowska 9 tel. 7-17. Redakcja ul. Mickiewicza 8, tel. 5-78; SOSNOWIEC: Biuro dzienników Józef Hławski, ul. 3-go Maja nr. 28; BEDZIN: Biuro dzienników J. Hławski, ul. Matachowskiego 1; DĄBROWA GÓRNICZA: Biuro dzienników J. Hławski 3-go Maja nr. 4; ZAKOPANE: Krupówki, dom p. W. Krzeptowski ego; GDYNIA: ulica 10-go Lutego dom inż. Petkowskiego, tel. 11-69; CZESTOCHOWA: Al. Panny Marii nr. 21, tel. 4-48; KALISZ: Złota nr. 14; RADOM: A. Eifer ul. Żeromskiego 25 tel. 17-96; KIELCE: al. Sienkiewicza Nr. 39 Tel. 171; SKARŻYSKO: ul. Ilżecka nr. 16, tel. 40; PIOTRKÓW TRYBUNALSKI: ul. Garniecka nr. 3; WŁOCIAWEK: Biuro dzienników L. Makowski Kościuszki 5; TOMASZÓW MAZ.: ul. Polna nr. 11, tel. 168; WARSZAWA: Prózna 7, m. 34; WILNO: Wileńska 39, tel. 1000. Agentura na Krotoszin i okolice: Hieronim Piechocki; KROTOSZYN: Kaliska nr. 3; JAROCIN i okolice: Sylw. Pietruszewski; JAROCIN, ul. Powstańców, kiosk. Agentura na Leszno i okolice: Cwiński, Leszno — Kiosk. Agentura na Gostyn i okolice: Fran. Lektarski, Gostyn — Leszczyńska 8. Oddział w LUBLINIE: ul. Kollataja 5, tel. 3-48. Agentura na GRODZISK Wlkp. i OPALENICE: Wojciech Gabrielczyk Grodzisk, Zbąszczyńska 7.

Prenumerata: Z kosztami przesyłki pocztowej zł. 3 gr. 50 miesięcznie

Ogłoszenia: W tekście 50 gr. za wiersz milimetrový (na stronie 4 szpalty); nekrologi 40 gr. za wiersz milim. Drobne: za słowo 15 groszy, najmniejsze zł. 1.50. Poszukiwanie pracy: za słowo 10 groszy, najmniejsze zł. 1.20.

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 49. Tel. Administracji: 122-14. Tel. Redakcji: 127-24, 136-43, 136-44, 189-09.

Konto P. K. O. „Wydawnictwo Republika“ Nr. 68 148

Za wydawcę i druk.: Wydawnictwo „Republika“ sp. z ogr. odp. redakcji odpowiedzialny: Jan Grobelniak, Łódź, Piotrkowska 49.